

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 60. De Appar. Discipulis in monte Thabor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

6. Ioannes primus omnium cognouit Christum, & dixit Petro, *Dominus est*. Illi habent maius lumen, & sunt capaciores cognitionis diuinæ, & rerum spiritualium, qui sunt similes Ioanni, corde scilicet puri, & corpore casti, & incorrupti.

7. Petrus, subito ut cognouit quia Dominus est, misit se in mare: Anima quando non cognoscit aut sapit Deum, amat seipsum, & fugit passionem, sed quam primum aduertit, & gustat quam suavis sit Dominus, in mare tribulationis se coniecit, & desiderat pati & multum laborare ob amorem Dei.

8. Christus non inuitauit Apostolos ad prandium, postquam noctu sine ullo fructu fuissent fatigati; sed cum ipsius dicto obedientes cepissent multos pisces. Dominus non remunerat omnes labores, quos subimus in hoc mundo, sed illos solum, quos ex ipsius obedientia & amore suscipimus.

9. Dominus postquam hi septem discipuli essent piscati, secundum ipsius præscriptum, vocat eos ad prandium, quod ipse parauerat, ut significaret, quod post resurrectionem, illi sint vocandi, & recipiendi ad cœleste conuiuium, qui pleni septiformi gratia Spiritus sancti, fuerint sapius in diuino seruitio fatigati.

MEDITATIO LX.
APPARET DISCIPVLIS
IN MONTE THABOR.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Mar. 16 l. Ex mandato Domini abeunt discipuli
in

MEDITATIONVM. 365

in Galilaam, ad montem Thabor. Mat. 28

II. *Iis apparens ille; inquit: data est mihi omnis potestas. &c.*

III. *Mittens eos ad predicandum per vniuersum orbem, sic mandauit: Eūtes ergo, docete omnes gentes &c.*

FIGVRÆ.

Cum Moyses ascendisset in montem, *Ex. 24.*
prout Deus illi præscripserat, vidit *& 25.*
ibi, & locutus est cum Deo, qui illi præcepit, vt fabricaretur sanctuarium, in quo promisit, se habitaturum in medio populi sui, & dedit illi multa præcepta, quæ Moyses ipse Dei iussu populo seruanda proponeret.

Præcipiens Dominus Iosue, vt ireret ad *Iosue 1.*
occupandam terram promissionis, confortauit illum dicens: Se cum eum omnibus rebus futurum.

PROPHETIÆ.

Et potestates eius à mari usq; ad mare *& Zach. 9.*
à fluminibus usque ad fines terra.

Dabo tibi gentes hereditatem tuam *& pos. Psal. 2.*
sessionem tuam terminos terræ.

Ego congregabo reliquias gregis mei de o. *Iere. 23.*
mnibus terris, ad quas eiecero, & conuertam

eos ad rura sua, & crescent, & multiplicabuntur, & suscitabo super eos pastores & pascent eos.

Ier. 16. Et post hæc mittam eis venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni colle, & de cavernis petrarum.

Isa. 66. Mittam ex eis qui saluati fuerint ad gentes in mare, in Africam, & Lydiam tenentes sagittam: in Italiam & Græciam ad insulas longè & annuntiabunt gloriam meam gentibus.

Ierem. 3. Et dabo vobis pastores iuxta cor meum, & pascent vos scientia & doctrina.

DOCUMENTA.

1. **C**Hristus, Apostolis dum ad montem Cab ipso præscriptum venissent, apparuit. ibique eos in sacrosanctis fidèi mysterijs instruxit: Dominus etiam si multis aliis soleat impertiri consolationes spirituales; nihilominus illos, qui ascendunt in montem perfectionis, & illi seruiunt in statu religioso, magis visitat, & quasi amicos intimos, magis efficit cælestium suorum secretorum participes.

2. Illi data est omnis potestas in cælo & in terra, qui eò usque se humiliarat, vt se omnibus, non hominibus tantum, sed ipsis etiam potestasibus tenebrarum subiceret. Itaque nos, quanto plus nos ipsos humiliauerimus & submiserimus omnibus; tanto ampliori à Christo Domino, gloria & dignitate præ cæteris euehemur.

3. Man

3. Mandauit Christus Apostolis , vt non solum baptizarent eos , qui in ipsum erant credituri , sed etiam vt docerent eos obseruare , omnia illa , quæ ipse ijs præceperat. Non sufficit ad salutem tantum in Christum credere & baptizari : sed opus est , vt fidei coniungamus opera , obseruando omnia illa mandata , quæ per Apostolos nobis reliquit.

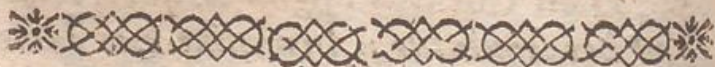
4. *Qui crediderit & baptizatus fuerit , dicit Saluator , saluus erit.* Tunc credendo saluabimur , cum ea obseruauerimus , quæ in baptismo promissimus , & nostris operibus non contradixerimus illis , quæ credimus cum illi non verè credere putandi sint , qui factis contraria ostendunt , ijs quæ credunt ; de quibus dicit Apostolus. *Qui confitentur se nosse DEVM , factis autem negant.* Ad Tit. 3

5. Dicit Christus : *signa eos qui crediderint hæc sequentur : In nomine meo demonia eijcient , linguis loquentur nouis , &c.* illud demum verum est veri amoris & perfectæ in Christum fidei argumentum , si zelum proximos nostris iuuandi habeamus ; si Sacerdotes remittendo peccata eijciant demonia , quæ animas inhabitabant ; si nostræ linguæ , relinquentes verba mundana , loquantur noua ad laudem Dei , ac in bonum proximi exemplum , si nostris monitionibus tollamus malitiam & inimicitias è cordibus aliorum , si videntes proximos nostros infirmos , & vacillantes in via virtutis , monitis , & bono exemplo eos confirmemus , & ad eadem colendam excitemus.

6. Christus promisit , sese nobiscum semper man-

mansurum, usq; ad consummationem seculi. Erigendus itaque nobis est animus & fiducia in Deum obfirmandus aduersus omnes tentationes, vexationes & labores, hac præcipue cogitatione, quod is cuius amore omnia suscipimus; ac toleramus, & auxilio & præsentia nobis assistet.

7. Fidem eorum qui in ipsum essent credituri, Christus miraculis demonstrandam confirmavit: nos itaque & si miracula exteriora non operemur (vt primis illis Christianis contigit) non est magnoperè curandum, quia ista possunt quidem aliquando esse signa sanctitatis, sed eam tamen homini non conferunt. Studeamus potius facere miracula spiritualia pietatis & charitatis, quæ eò magis sunt secunda, & maioris meriti apud Deum, quò occultiora sunt & ab oculis hominum magis remota.

MEDITATIO LXI.
DE ASCENSIONE
CHRISTI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Mar. 16. I. Postquam per 40. dies Christus apparuerat discipulis, misit eos Hierosolymam, vt ibi spiritum S. expectarent.
Luc. 24.
Act. 1.

II. Eduxit eos ad Oliueti montem: Et videntibus illis eleuatus est, &c.

III. Iis-